

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. Opravištvu, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodnej tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Vladna nevtralnost pri volitvah.

Vsak dan smemo zdaj pričakovati, da bodo nove volitve v državni zbor razpisane in se bodo potlej precej, ko bodo volilni zapisniki sestavljeni, volitve volilnih mož pričele. Volilna agitacija se je dozdej vsaj v toliko začela, da so se osrednji volilni odbori, kakor po raznih novinah beremo, že povsod sestavili in o prvih potrebah začetne taktike pogovorili.

Glavno glasilo ustavoverne stranke „Neue freie Presse“ sklepa iz tega, ker je cesarjev prestolni govor bil popoln nevtralnega značaja, da bode vlada pri volitvah malo uplivala. To isto se nam poroča tudi iz družih dobro podučenih krogov. Minister Taaffe neče posnemati svojega prednika Lasserja, da bi s kakim pritiskom „večine“ delal. Minister Taaffe ne bode pustil, da bi uradniki silili ali siljeni bili pri volitvah.

In če bode tako, potem dosežemo ves drug rezultat, kot je bil dozdej.

Poslanska zbornica ima vseh skupaj 353 poslancev. Pri volitvah 1873. leta je bilo zmagovalo 222 ustavoverno-vladnih kandidatov, a 131 avtonomistov. Po izkustvu pri teh volitvah znamo dobro, da bi ob vladnej ali uradniškej nevtralnosti avtonomistični kandidati tolikanj zmagali na Češkem in Moravskem, v Galiciji, zgorenjem Avstrijskem, zgorenjem Štajerskem, Bukovini, Solnograškem in pri nas, da bi brez vélicege posestva skup uže 150 avtonomističnih poslancev bilo. Veliki posestniki so itak zmirom pokorna ministerijalna ali vladna stranka, torej bode Taaffe lahko imel veliko večino, kadar bode in ako bode hotel ustavne pravice § 19. in druge tudi za avstrijske Slovence izvrševati in uresničevati.

Da je pa treba odpraviti dozdej usta-

voverno slabo gospodarstvo v državnem zboru, odpraviti dozdej le na tlačenje Slovanov v monarhiji težeče nemško-liberalno enostranstvo iz državnega zbora, da je treba računati tudi z avstrijskimi Slovani, ki so se baš zadnji čas izkazali kot zanesljivejši faktor v državi nego nemški Schönererjevci in v Prusijo škileči ponemčenci, to je izprevidel celo pametnejši del ónega nemškega novinstva, ki je prej na Slovence le hujskalo in ki se zdaj v srci pravičnosti za nje néma, ali iz nuje in sile roko h kompromisu ponuja.

Le naše nemčurstvo, naše renegatstvo, dozdej nekako osupneno gleda in čaka, strah ga je pred napovedavano vladno nevtralnostjo! To mora pa nas le tem bolj na brzo agitacijsko delo opominjati in k ostremu opazovanju izpodbuditi. Kdor kje vidi ali bode videl, da se ne ravna po ministrovej besedi, ki je djal, da noben uradnik ne sme kazati kake animoznosti zoper Slovence — naj nam naznani. Mi sami moramo precej od kraja biti čuvaji nevtralnosti uradniške.

Vlada o davkovskih eksekutorjih.

Finančni minister de Pretis je v seji dne 15. t. m. odgovarjal na interpelacijo našega državnega poslanca V. Pfeifferja in tovarišev, katero je bil do ministra stavil v seji dne 26. m. m. zavoljo davkovskih izterjevalcev, olajšanja pri izterjavanju davkov s tem, da bi se ti izterjavali ob ugodnejših časih, ali pa da bi vlada davkovske izterjevalce odpravila ali kako drugače nadomestila. Finančni minister je dejal:

„Rubeženj, po katerem se ostali davki dobivajo, je trojna: opomin, rubeženj in prodaja pohištva, in sekvestracija in prodaja posestva. Opomine so izvrševali do l. 1860. vojaki, od tačas pa izvršujejo to civilne osebe. Nepri-

ličnosti pa, ki so nastale iz tega, da za ta posel nij bilo popolnem pripravnih in zanesljivih oseb, ampak so morali ta posel opravljati često uradniki okrajnih glavarstev, svojo službo pak zanemarjati, napotile so me, da sem postavil za trajno, prisežene osebe za davkovske izterjevalce.

Na drugo vprašanje moram odgovoriti, da je čas za izterjavanje zaostalih dolgov določen s § 4 zakona od 9. marca 1870, vsled katerega se morajo davkovski dolgovi 4 tedne po času, ko bi se moral bil davek odrajtati, z predpisanim načinom silno izterjati, ako dotičnik nij vložil prošnje za podaljšanje obroka. To se mora strogo izvrševati, ker s tem se vzdržuje red v državnem gospodarstvu; a pri tem se tudi pazi, da se ohrani davkovska moč. Okrajna glavarstva morajo perijodične izkaze zaostalih davkov dobro pregledati, predno ukažejo prvo stopinjo rubežnji, je-li kdo mej tem časom dobil kakov obrok za vplačanje, v katerem slučaju se v tem času narasli zneski ne smejo rubiti. Ravno tako se tudi ne sme pri zaostalih davkih, ki so nastali po elementarne nesreči, in radi česar se je prosilo obroka za plačanje davka, koja prošnja pak še nij rešena, óni znesek rubiti, katerega določi okrajni glavar po svojem mnenju. Kjer se pak mora vsem davkoplačevalcem dati obrok, mora okrajni glavar poročati finančnemu deželnemu uradu. Osobito za Kranjsko se je podelilo pravico, da se sme naenkrat mnogo davkovskim dolžnikom obrok za plačanje davkov podaljšati. Dale se bodo uže zdaj vse óne olajščave, ki so utemeljene v osebnih ali krajevnih razmerah. Izterjati se pak morajo tudi davkovski krajcarski dolgovi in rubiti, če je dotično posestvo uže preveč zadolženo, ker drugače bi država svoje prednostne pravice izgubila. Da pak erar cenó kupuje posestva, je za rub-

Listek.

Na Stanko Vrazovem domu.

(Konec.)

V.

Véčna slava gre Preširnu, da je proslavil slovenski naš jezik s toliko krasnimi pesnimi in ga proglasil življenja zmožnim in v tem obziru moramo res obžalovati izgubo Vraza, kateri bi bil, združen s tem našim velikanom, mogel mnogo storiti za ugoden razvoj našega pesništva. Toda zanikati se ne morejo i Vrazove zasluge v pospeševanju počasnega ali prirodnega približevanja Slovencev Hrvatom; kajti oboji se tekom časa morajo združiti v jedno celoto, ako nehté, da jih ne poplavijo valovi — tuje kulture.

Pisalo se je uže mnogo o tej zadevi, in jako različni so nazori, ki so se javljali po

slovenskih in hrvatskih časopisih. Nekateri so zahtevali kar naravnost, naj mi Slovenci popustimo svojo materinščino in se poprimemo hrvatsčine; drugi, zmernejši nasvetovalci opominjali so k previdnosti v tem toliko važnem vprašanji. Čitajo se taki predlogi res lepo, vendar vsak bistrovidi rodoljub bode se spominjal Goethejevih besedij:

„Grau, mein Freund, ist alle Theorie,
Und grün des Lebens goldner Baum.“

Ne samo teoretičnim pôtem, nego temveč i na tleh dejanskega delovanja mora se vršiti približevanje Slovencev Hrvatom. Zaprak našemu združenju, pustivši politične meje mej nami na stran, ne delajo toliko različnosti jezikov, temveč krivi nazori, katere negujemo mi o Hrvatih in oni o nas in tem napočnim nazorom je glavni uzrok, ker se mej-sobno premalo poznamo. Temu zlu je moči priti v okom jedino s — čestokratimi

shodi, kjer se nam ponuja prilika, poznavati mejsobojne običaje in šege in kjer se more sklepati zaveza osebnega znanstva in prijateljstva.

Sijajna svečanost dr. Bleiweisove sedemdesetletnice nam je najlepši dokaz o vspešnosti enakih vzajemnih shodov!

In da se vračam zopet k Vrazu: nij ga lepšega in ugodnejšega povoda enakemu snidenju Slovencev s Hrvati, nego li baš slavno ime tega moža, ki se je vse svoje življenje trudil, da bi položil brv čez propad, kateri loči ti dve bratski plemeni. In nij ga primernejšega mesta enakemu snidenju, nego Stanko Vrazov dom, kjer si tako rekoč na meji stoječi moremo podati roke ter ukrepati v Ljubljani razplamtenu bratovsko ljubezen.

V imenu Vrazove rodbine in vseh njegovih čestilcev in sicer v smislu Vrazovemu nečaku dane besede, uso-

ljenca le dobro, če odsočnost kupcev nij dogovorjena, ker erar da rubljencu posestvo nazaj, kadar mu ta povrne dolžno svoto.

Pristojbina za rubeženski opomin znaša zdaj 5 kr. a. v., čez sedem dnij se ta svota za jedenkrat toliko zveksa; to pristojbino pak ima davkovski dolžnik samo toliko časa plačati, dokler nij plačal svojega zaostalega dolga. Davkovski izterjevalci ne namnožujejo zaostalega dolga, nego se je dolžniku s tem olajšalo, da izterjevalcu nij treba dajati hrane in podstrešja, kar je preje moral storiti. Ako bi se institut davkavskih izterjevalcev zopet odpravil, bi se s tem davkoplačevalcem nič ne pomagalo, ali mnogo škodilo celoti.

To je vladno stališče. Kritiko moramo prepustiti deželnim in prihodnim državnim poslancem, ker nam je državni pravduik valjda ne bi dovolil.

O nadaljevanji vcenitve zemljišč zarad uravnave gruntnege davka.

Meseca aprila letošnjega leta se je na Kranjskem vcenitev zemljišč zarad uravnave gruntnege davka sledeče nadaljevala:

A. Zemljišč kmetijskega obdelovanja se je vcenilo:

V vcenitvenem okraju

Kočevje	6 občin s	21.043 parc.
Rudolfovo	4 " s	6.403 "
Kamnik	8 " s	6.031 "
Črnomelj	1 " s	5.653 "
Ljubljanska okolica	4 " s	5.319 "
Logatec	3 " s	4.540 "
Krško	3 " s	4.134 "
Kranj	7 " s	3.934 "
Postonja	2 " s	3.695 "
Litija	3 " s	3.585 "
Skupaj	41 občin s	64.337 parc.

B. Gozdov se je vcenilo:

V vcenitvenem okraju

Litija	v	9 občinah	11.407 oral.
Kranj	"	13 " "	10.019 "
Rudolfovo	"	13 " "	8.299 "
Ljubljanska okolica	"	11 " "	7.890 "
Kočevje	"	— " "	507 "
Skupaj	v	47 občinah	38.122 oral.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 20. maja.

Iz Prage se javlja: Zbor čeških poslan-

cev je sprejel Riegrov volilni oklic, a ne predlogov o izključenju Klaudija in Edvarda Gregra iz narodnega kluba. Sprejeta je bila resolucija, da Čehi ostanejo gledé vprašanja poslanja v državni zbor pri svojih prejšnjih sklepkih, namreč, da pojdejo tja samo z uvetom, če jim vlada nasproti pride, ali če jim izpolnitev njih narodno-ravnopravnostnih terjatev obljubi.

Vnanje države.

Ruski car je Bolgarom v kneževini uže 11. aprila poslal proglas, katerega novine zdaj priobčujejo. Car govori Bolgarom mej družim: „Določbe berlinskega dogovora izpolnjuje, ukazal sem svoji vojski z odmarširanjem iz zasedene vaše dežele priti. Pri tej priliki se vam zahvaljujem za dobrohoten sprejem moje vojske in za bratovska čutila, ki ste jih ves čas kazali za njo. Prijetno mi je bilo iz več izjav vaših izpoznati čutila udanosti in zahvalnosti, ki jo gojite do mene in do celega ruskega naroda za nesebično pomoč, ki vam je bila dana. Ne dvomim, da boste ta čutila vedno v srci ohranili in vašim potomcem zapustili. Bog je orožje blagoslovil, ki je bilo vzdigneno za ščitenje vaše pravične stvari. Države so v čutu pravičnosti morale bolgarske narodnosti državljanske pravice dati. Berlinski dogovor vam je te pravice definitivno zagotovil, ko je z ustanovitvijo bolgarskega knežstva za daljni razvoj vaše narodnosti podlogo naredil.“ H koncu car pozdravlja bolgarskega kneza in novorojstvo bolgarskega naroda.

V Švajci je v nedeljo narod glasoval o zopetnem uvedeni smrtni kazni. Do 19. maja je bilo znano, da je glasovalo 166.000 glasov za, a 138.000 glasov zoper smrtno kazen.

Iz Vshodnje **Rumelije** se poroča v „Times“ da Rusi svojo vojsko odmakajo. Angleži se veselijo tega, kakor da bi bila njih zasluga.

O **grško-turškem** vprašanju je zvedela „Rep. fr.“, da bodo obravnavanja zarad uredbe ali poprave grške meje začele se v Carigradu početkom junija meseca. — Poslanik francoski Fournir pride v Atene na dogovor s kraljem.

Na **Francoskem** so so se oblaki, ki so viseli nad ministerstvom v podobi nove krize, razpili. Časniki naglašajo, da je treba sloge in zmernosti, da narod ne mara vednih ministerskih izprememb.

Na **Italijanskem** je bilo dolgo in mnogo govorjenega o reformi volilnega reda ali o razširjenji volilne pravice. Zdaj pa poročajo, da so odseki poslanske zbornice v Rimu dotično predlogo take postave zavrgli. Bojé se, da bi potlej na temelji nove razširjene postave voljeni bili le ali demokrati ali pa klerikalci, ki se dozda nijso volitev udeleževali.

Iz Rima poroča najnovejši telegram 19. maja: Zbornica je z 153 glasi zoper 101 glasu potrdila osnovo postave o civilnem zakonu. — Torej frazno-liberalne zakone tudi Italijani delajo, ali res liberalnih, kakor bi bilo razširjenje volilne pravice, pa nečajo.

Afganistanska vojska bi bila torej pri kraji. Londonska vest pripoveduje 19. maja: V parlamentu je minister Northcote naznanil, da so se z Jakub kanom dogovorile pogoje za mir. — Kakovi so uveti, to bomo še le zvedeli. Dosti Angleži gotovo nijso doslegli.

Dopisi.

Iz Kamenika 19. maja. [Izv. dopis.] „— in povabil je vse svoje sosedé in znance in prijatelje k obedu ter dejal: pridite in veselite se z menoj in radujte, ker našel sem svojega sina zopet!“ — Redko-kedaj dobi človek povod k temu izreku, gotovo pa mu je dobrodejno v tacem položaji. Dobil sem ga i jaz, vrneč se čez leta v priljubljeni mi Kamenik. Zvestemu sinu svoje majke Slave bila mi je vsikdar radost čuti veselih novic o svojem narodu; vsikdar sem se z otroškim veseljem podajal v kroge udovnjene družine, v — čitalnico našo, katera uže mnogo let slovi kot ena prvih. Kljub mnogih zaprek, proti katerim se je morala boriti, ohranila je svoje geslo: „Naprej zastava Slave!“ hrabro, ter pomikala se proti vrhuncu ideje, da „narod dom je naš“ v njenih prostorih in srcih svojih udov.

In zdaj! Kako prijetno mi je obvelo srce, ko sem čul, da so skoro vse protinarodne tendence izginile iz prejšnjih njih nosilcev, ter da sta blaga misel in čut naselili se jim v srce in glavo: da je še najprijetnejše „v mamic krilu“ — kajti postali so skoro vsi udje čitalnični!

Radujemo se pa vsi v smislu povabljenih gostov k obedu, katerega je napravil oča izgubljenemu sinu v spomin njegove vrnitve. Na mnogo gg. udov pa smo zelo ponosni, posebno si štejemo v čast veliko zavedati se visokochastitega gospoda okrajnega glavarja kot uda v prostorih narodnega našega hrama, ki tudi čisto radi prihajajo k veselicam, katere prireja čitalnica pogostokrat z dovršeno taktostjo in marljivostjo gg. predstavljavcev in predstavljavk.

Ko se ozrem nekoliko v našo narodovo prihodnost, zasije mi veseli up iz nje, da

jam si zatorej pozivati merodajne kroge našega naroda, da blagovolé delati na to, ka se rojstnej Stanko Vrazovej hiši uzida omenjena plošča s primernim napisom, jednaka ónim na Vodnikovem, Preširnovem in Janežičevem domu.

Dotična svečanost odkritja plošče se ima vršiti z združenim sodelovanjem Hrvatov in Slovencev. V to svrhu naj bi se ustanovil tukaj v Ljubljani odbor, kateremu bi bila zadača, v sporazumljenji s Hrvati, delati priprave za omenjeno svečanost.

Predlansko leto je bilo čitati po hrvatskih novinah, naj bi se priredila taka svečanost na Vrazovem domu, o čemer so tudi slovenski listi poročali; a videti je, da je ta zadeva zopet zaspala. Na obnovljeno prošnjo za pospešenje omenjenega načrta od strani Vrazovega nečaka, obrnil sem se do merodajnih hrvatskih rodoljubov o tej zadevi in ob jednom sem opomnil i prijatelja Milana dane obljube ter mu priporočil, naj dela doli

v Zagrebu na uresničenje te ideje. In kakor mi prijatelj Milan poroča, je govoril z nekaterimi odličnimi narodnjaki v Zagrebu in se osvedočil o splošnem navdušenju za to namero. „Matica hrvatska“ je baje prevzela troške za ploščo in kakor se je slavni romanopisec g. Avgust Šenoa proti mojemu prijatelju izrazil, nameravajo Hrvatje napraviti dotično svečanost šetekom letošnjega leta. —

Dne 3. aprila letos poroča mi prijatelj Milan iz Zagreba to-le: „Ideja o Vrazovej svečanosti nij zaspala. Živo sem jaz to stvar pri tukajšnjih veljakah sprožil. Tako je gospod profesor Marković to stvar pri Matici spravil na dan. Gospod Šenoa tudi upljiva, isto tako g. Kostrenčić. — Vendar svečanost naj bi ne bila letos, ker je premalo časa (Hrvatje imajo letos mnogo posla s pripravami k Pre-radevičevji svečanosti), — nego drugo leto, ko bode baš 70 let, kar je slavni Stanko bil rojen.

Za to svečanost bode vsakako potreba

silnih priprav, ker ona mora se vršiti dostojno, sijajno. Gospod Marković tudi pravi, da bi bilo dobro izdati za ta dogodek „Vrazova dela“ v enem zvezku s sliko pesnikovo, rojstno hišo in nekoliko slik iz one okolice, kjer je rojen. — On bi rad pisal estetično presojo kot predgovor pesnam. —

Toliko za sedaj o tem, da vidiš, ka se tu dela na izvršenji najine obljube. . . .“

Da se ta svečanost na Hrvatskem res snuje, o tem svedoči prostodušna izpoved g. Davorina Trstenjaka, ravnatelja glavnej šoli karlovške. Ta gospod je početkom letošnjega leta priobčil v „Obzoru“ svoj zanimiv spis: „Put u štajerski raj“, v katerem popisuje svoj pohod Stanko Vrazovega doma, o katerej priliki je i on Vrazovim zagotavljal, da se bode omenjena plošča uzidala in to — sijajno in slovesno.

Da mi Slovenci pri tej svečanosti ne smemo zaostati, velela nam uže čut dostojanstva, kajti mi, rojaki Vrazovi, ne moremo malomarno gledati, da bi naši bratje Hrvatje

bomo kmalu kmalu „en hlev in pastir,“ in složni bratje mej soboj v družini majke Slave.

Kako lepo bode, ko bomo tako vsi v prijetnej slogi se srečavali; ko ne bo nobenega trnjevega pogleda in sovražnega čuta več mej zidovjem prijaznega našega Kamenika in sveta ideja narodova mej nami razvila se bode, kakor divna roža iz popkovega oklepa v mirnem majniku do vrhunske lepote svoje.

Tužno nas je pretresla vse novica o smrti našega Ogrinca. Tudi našega drážega „Jožo“ morala je zadeti nemila smrtna kosa tako rano! Komaj je stal na pragu boljše svoje bodočnosti in velicega literarnega delavanja, pa mu zastopi pot ta čudna ženska, bela smrt! Za Boga! moramo zares tako nesrečni biti, toliko veljavnih mož, in tako rano, videti zginjevati v požrešno smrtno žrelo!

Pokojni, ki se je šolal v normalkah v Kameniku, storil je pozneje več za prospeh svojega naroda tudi v ožjem krogu svojem v našem mestecu. Zato je obšla tuga naša srca o tej težkeji izgubi.

Iz Zagorja na Notranjskem 18. maja. [Izvirni dopis.] Ker vam še nihče nij poročal o nesreči, koja se je pripetila tukaj dné 8. t. m., hočem jaz ovo v kratkem opisati. Omenjeni dan popoldne pripeljal je namreč neki voznik, baje iz Št. Vida nad Ljubljano doma, dve kramarici, kateri sta bili namenjeni svoje sladkarije itd. dné 10. t. m. kot na birmovanski dan tukaj v Zagorji prodajati.

Izpregel je pri g. Kr... Kmalu potem šel je na vrt g. Kr... po vode — ondi namreč je neka jama z vodo — da bi bil konja napojil. Ta pot bil je srečen. A zvečer mej 8. in 9. uro gre zopet po vode tija, rekši domačemu hlapcu: „denes jo bom jaz nanesel, a jutri jo bodeš pa ti“. Ko ga nij takoj nazaj, gredó pogledat za njim. A ko do imenovane jame — luže — pridejo, ne vidiyo družega, nego škaf in klobuk po vodi plavati. Takoj uvidijo, da je moral utoniti. Istinito! Ko ga iz vode potegnejo, učiniyo vse mogoče, da bi zopet k življenju prišel; toda vse zastonj, bil je za večno — utonil. Sodi se, da je najbrž na usta v vodo padel, drugače bil bi se vendar lahko rešil, ker jama ali luža je plitva. Utopljenec je zapustil baje petero nepreskrbljenih otročičev, a jeden je baje še na — poti —. Tudi se je baje zadnje čase mo-

ral z občutljivim uboštvom boriti, kajti konja nijsta bila njegova, marveč on je bil le dninar.

Končno bodi še omenjeno, da smo tukaj petindvajsetletnico srebrne poroke Nijju Velicanstev, presvitlega cesarja in blage cesarice dné 23. in 24. aprila po v vašem cenj. listu objavljenem programu praznovali in sicer jako sijajno. Navdušenje od mladega in starega bilo je vsestransko velikansko. Ta slavnost ostane nam v vednem živem spominu! Vsem ónim pa, koji so pomagali slavnost povišati in povelicati, izreka se srčna zahvala, osobito pa še ónim gospodom dariteljem za pogostenje šolske mladine.

Domače stvari.

— (Iz nemškutarskega taborja.) Slišali smo, da pri prihodnjih volitvah ne bosta več kandidirala g. Hotschewar iz Krškega, ki je truden in naveličan političnega ustavo- verstva, niti ne g. dr. Supan, ki je s politiko svojo prej dobro advokaturu na korist dr. Schreyju in drugim močno oškodoval, — da več ne rečemo, pa tudi nij postal ud upravnega sodišča, kakor je želel. Dežman pak se plaho ozira, kam bi zatekel se s svojo kandidaturo, ker na Dolenjskem vé, da bode padel, ker nij niti jedne svoje obljube držal. Svetovano mu je sicer tudi bilo, naj popusti politiko, v katerej itak vspehov néma, ali on, stari renegat, se je baje „zarotil in zaklel“, da hoče svoj slovenski narod izdajati in tujstvu služiti proti svojej krvi in proti svojemu rodu do črnega groba. Zato se bode ponujal ali v Ljubljani ali v vélicem posestvu. — Tudi o nemško-kranjskem poslanci Langerji se govori, da ne bode več kandidiral iz — gospodarstvenih uzrokov, temuč da bode prevzel službo poštarja v Bosni.

— (Vreme) imamo tu pri nas še zmirom jako neugodno in nestanovitno. Ne pozna se, da smo v zadnji polovici pomladnega meseca maja. Vse v naravi je v rasti zaostalo vsled vednega dežja in hlada. V jutro kaže lepo, a popoldne gre dež. Včeraj vtorek popoldne ob dveh smo imeli bliskanje, hudo grmenje, treskanje in močan dež. Poljedelci tožijo, da bo slabó.

— (Iz občnega zbora „Glasbene matice“.) Občni zbor Glasbene matice je bil minolo soboto v pevskeji sobi ljubljanske čitalnice. Prvosednik g. Franjo Ravnihar je

na naših domačih tleh proslavljali nesmrtnega našega rojaka brez našega sodelovanja, kakor i niti ne smemo čakati, da nas Hrvatje k temu povabijo. —

Pri tej priliki si usojam opozorjevati na odlične čl. gg. rodoljube: dr. Ivana Gršaka, odvetnika v Ormoži; Božidarja Raiča, župnika pri sv. Barbari v Halozah in Ivana Kukovca, načelnika okrajnemu zastopu v Ljutomeru, kateri bodo gotovo radi pripomogli k izvršenju te slavnosti. Glavno ulogo v prirejevanji te svečanosti mogla bi prevzeti slavna čitalnica v Ljutomeru, kakor se je uže predlansko leto pisalo v hrvatskih novinah. Jako obžalovati je, da je odšel neumorno delujoči nadučitelj g. Ivan Lapajne iz Ljutomera, ki je predlanskim letom priredil na Vrazovem domu lepo svečanost na spomin pesnikove smrti. Ta rodoljub mogel bi pripomoči mnogo v tej zadevi!

Potrebno se mi zdi pristaviti, da stoji rojstni dom Stanko Vrazov v Cerovcu, v svetinjskeji župi, oddaljen dve uri od Or-

moža, poslednje železnične postaje. — Zaključevaje s krasnimi besedami slavnega našega pesnika:

„Doč će Gjurgjev danak,
nebo se otvorit....
Ej ustat će Marko,
kad dodje ta doba....
Sveti mač u ruci
i od roda k rodu,
Noseć u krilu staru
veru i slobodu.
Zlatim mačem misli
duh skrši veruge
Te dopre slobodan
i u naše luge.
Nu pazite dobru,
bratjo, na taj danak,
Da vas ne zateče
kano smrtni sanak;
Sakupljajte ulje
za svoje svētilnice....“

kličem vsem vrlim našim rodoljubom: Da se veseli snidemo na — Stanko Vrazovem domu!

V Ljubljani, meseca maja 1879.

Vatroslav Holz.

otvoril zbor s kratkim ogovorom ter omenil, da je, kakor druga narodna društva, tudi Glasbena matica izročila dr. Bleiweisu adresu ob priliki njega sedemdesetletnice, in da se je tudi on, kot prvosednik Glasbene matice, v družbi s zastopniki družih narodnih društev poklonil kranjskemu deželnemu predsedniku po povodu cesarjeve srebrne poroke. O delovanju društvenem je poročal družbeni tajnik g. Valenta za dobo dveh let, ker vlnskega leta nij bilo občnega zbora. Društvo je priredilo in razposlalo svojim udom v tem času sledeče skladbe: Ipavčeve „Motinke“ I. II. in III. vezek. „Slovenske pesni“ za samospiev in glasovir od istega skladatelja, „Moje sanje“ romanca za gosli i glasovir od Franja Krežme; „Glasbena matica V. vezek“, moški zbori, in „Glasbena matica VI. vezek“, pesni za mešan zbor. Strokovnjaki zahtevajo strogo umetnih skladb, ali drugi, in teh je večina, prosijo lehkijh kompozicij. Društvo je ukrenilo srednji pot, in da njega delavnost nij brez pomena, vidi naj se tudi iz tega, da je „Slovensko pevsko društvo na Dunaju“ k društvu pristopilo za uda, in je tudi od „Glasbene matice“ izdane skladbe pri svojih slavnih koncertih popevalo. Za sodelavca je društvo pridobilo si izvrstnega hrvatskega skladatelja g. Gjuro Eissenhuta, ki je društvu pripustil več svojih kompozicij, kar je društvu v dokaz, da ga če bratski mu narod hrvatski pri težavnem podjetji podpirati. G. Žiga Bučar je podaril društvu mnogo muzikalij iz zapuščine svojega umrlega brata Viktora. Največ se je trudil za društvo g. B. Ipavec. Blagajnik g. Drenik je poročal o društvenem materijalnem stanju sledeče: Dohodki od 4. aprila meseca 1877 do 5. maja 1879 znašali so 877 gld 95 kr. stroški 877 gold 95 kr. Proračun za l. 1879/80: dohodki 264 gold. 42 kr. Stan premoženja: gotovine v blagajnici 43 gold. 62 kr. Ustanovnina 680 gold., nominalna vrednost muzikalij 2300 gold., skupaj 3023 gold. 62 kr. G. Žagar vpraša, v čem obstoji ustanovnina in kako je naložena, potem pak predlaga, da naj se glavnica 680 gld. naloži v državnih papirjih. Za pregledovalce računa sta bila potem voljena gospoda Kadilnik in Žagar. G. Hlavke predlog, naj bi se po kmetih nastavili za poverjenike g. učitelji, ki bi skrbeli za primerno razširjenje društvenih skladb mej narodom, je bil zavržen, ker skušnja uči, da — kranjskim učiteljem nij mar za narodno glasbo. — V novi odbor so bili voljeni sledeči gospodje v Ljubljani: Predsednik g. F. Ravnihar, blagajnik g. Drenik in odborniki gg.: Srečko Stegnar, Andrij Praprotnik, p. A. Hribar, Henrik Reichman, Franjo Hlavka, Vojteh Valenta, dr. Karel Bleiweis, Dragutin Žagar, J. Majer, Josip Oblak. Vnanji odborniki: gg. Gerbic Franjo, Noli Josip, dr. B. Ipavec, D. Fajgelj, Miklošič Josip, Žvanut Matija, Šuštaršič Matija, Ditrih Andrij. — Občni zbor je potem g. prvosednik sklenil.

— (Izvrstna karakteristika.) Z Dunaja se nam piše: Ko je bila te dni zadnja seja državnega zbora sklenena, pridejo poslanci iz lesene palače ter se poslavljajo drug od drugega. Pa pride mimo kmet in debelo gleda to prikazen; radoveden vpraša policijskega stražnika, ki je tam stal: „Sö, bören's, was is denn do drinnet g'schegn?“ Resno mu odgovori policaj: „Guar nix!“ — Ali bi se moglo v tako majhenih dveh besedah več povedati?! Kako prav je govoril član dunajske Hermandadi, to čuti pač vsak —

upajmo, da bo mož čez prihodnjih šest let
mogel drugače odgovoriti.

Razne vesti.

* (Utonil.) Iz Žepč v Bosni se piše:
Inženir Zdekauer je hotel v čolnu preplaviti
reko Bosno. Čoln se preobrne in inženir je
za vselej zginil v deročih valovih.

* (O angleško-zuluvske vojski
v južni Afriki.) Kakor je znano so bili
Angleži dolgo časa v Ekove od Zuluov obko-
ljeni. Neki oficir angleške vojske v Ekove je
v istem času pisal svoj zasebni dnevnik, iz
katerega naj navedemo po njegovih besedah
iz „Daily Telegrapha“ sledeče: Ko smo bili
uže okoli tri tedne obkoljeni, nastale so mej-
našimi vojaki bolezni; napravili smo za bol-
nike šator na bližnjem griču, in tja smo jih
vsako jutro nosili na frišni zrak. Silna vročina
je prouzročila te bolezni, in tudi to, ker ni-
smo imeli svojega podstrešja, temu smo vsi
spali pod vozovi. Bolezen je postajala hujša,
nam pak je uže primanjkovalo zdravil; to-
baka tudi nijsmo več imeli, kar nas je huje
zadelo, kot primanjkovalje živeža, kajti jedi
smo tudi lahko dinje iz bližnjega polja. Živež
se nam je dan za dnevom bolj krčil, in dobi-
vali smo uže samo po 2 suhorja na dan in 6
unč kruha. Zato nas je silno razveselilo prvo
poročilo po telegrafu z ogleđali, ki nam je
došlo od reke Tugele, katerega pa nijsmo mo-
gli takoj razumeti. A izvedeli smo, da pride
dné 13. marca pomoč, da pak jej moramo
mi naproti iti. Takoj smo pričeli delati krajšo
cesto proti Inyezani, ali Zuluvi so nam zmi-
rom nagajali in branili. Da bi jih prestrašili
in odpodili, zagreblj smo tam, kjer smo zve-
čer nehali delati, kópo dinamita, vsadili zraven
v zemljo pálico, to zvezali z dinamitom, in
smo potem otšli. Komaj smo Zuluovom hrbet
pokazali, pa priteče 30 Zuluov, in hočejo pá-
lico potegniti iz zemlje, ali dinamit — se užge,
in 6 Zuluov raztrga v drobne kose, druge pak
tako oplašči, da so nas potem pri delu pri
miru pustili.

Zanimivo

je v današnjem listu „Slov. Naroda“ objavljeno na-
znanilo sreče od S. Heckscherja sen. v Hamburgu.
Ta hiša je radi svojega tajnega izplačevanja dobič-
nih dobitkov v okolici tako na dobrem glasu, da na
današnji inserat opozorjemo vsacega uže na tem
mestu.

Umrli v Ljubljani.

16. maja: Ida pl. Šivichofen, c. kr. polkovnika
v pokoju hči, 2 leti 4 mesece stara, na rimske cesti
št. 2, vsled pljučne mrtvice. — Marija Megušar,
hišna posestnica, 51 let stara, v kolodvorskih ulicah
št. 6, vsled pljučne in črevne vnetice. — Ana Jerič,
konduktérjeva soproga, 59 let stara, v kravjej dolini
št. 1. — Karl Seliškar, sin delavca, 9 let star, v
dež. bolnici, vsled vnetja možgan. — Anton Maurič,
fabriškega delavca dete, 1 leto staro, v dež. bolnici,
vsled škrofeljnov. — Jakob Jančar, delavec, 22 let
star, v dež. bolnici, vsled pljučne tuberkuloze.

17. maja: Andrej Urbančič, hlapec in deželni
brambovec, 33 let star, na rimske cesti št. 18,
vsled revmatizma po udih. — Angela Boben, dete
trgovca z blagom, 48 ur stara, na igriškem trgu, št.
2, vsled slabosti. — Cecilija Ahlin, zasebnica, 83 let
stara, v soteski št. 6, vsled starosti. — Ivana Ču-
ček, okrajne sodnijske adjunkta soproga, 53 let star,
v sv. Florjana ulicah št. 4, vsled bolezni na črevesu.
— Jakob Uršič, berač, 58 let star, v dežel. bolnici,
nmirajoč prinesen. — Franc Winter, železniškega kon-
duktérja sin, 7 let star, vsled vodenice po srčnej na-
paki.

18. maja: Urša Pirnat, zasebnica, 76 let stara,
v dež. bolnici.

Dunajska borza 20. maja.

Enotni drž. dolg v bankovcih . . . 68 gld. 70 kr.
Enotni drž. dolg v srebru . . . 69 „ 40

Tuji.

20. maja:

Pri Sloani: Beck iz Dunaja. — Bar. Kuhn, pl. Valentsits, Tornago iz
Gradca. — Bresanič iz Trsta. — Rösler iz Dunaja.
Pri Maliču: Rossi iz Zadra. — Müllner iz Dunaja. — Dr. Vicentini iz
Trsta. — Schenker iz Kočevja. — Landecker iz Dunaja.

Senožet na prodaj.

Tik tržaške ceste (pri dolzem mostu) prav ugodno ležeča
lepa senožet, (nad 4¹/₃ nižjeavst. oralov), ki meji neposredno na
Vincencij Zevnikovo pristavo, proda se iz proste roke za 250 gold.
jedno oralo. — Natančneje se izve pri J. A. Hartmannu, v Tavčar-
jeveji hiši v Ljubljani.

Izdatelj in urednik Josip Jurčič.

Zlata renta	80	60
1860 drž. posojilo	125	50
Akcije narodne banke	850	—
Kreditne akcije	265	80
London	117	35
Srebro	—	—
Napol.	9	36 ¹ / ₂
C. kr. cekini	5	55
Državne marke	57	75

Žalostni dajemo vsem udom „Sokola“,
vsem znancem in prijateljem njegovim na
znanje, da je v ponedeljek 19. t. m. po hudej
bolezni umrl gospod

Rudolf Rebolj,

zavarovalnični uradnik,
dolgoletni in zvesti ud „Sokolu“, vedno mar-
ljiv in iskren rodoljub. Pogreb bode danes
21. maja popoldne ob 3/4 6.
V Ljubljani, dné 20. maja 1879.

Odbor „Sokola“.

Gostilna „pri fajfi“

(v Lingarjevih ulicah).

Kosilo in večerja po ceni, do-
bro vino, liter po 24, 32 in 40 kr., in
Auerovo marcno pivo. (238—1)

Lepa

Wertheimova kasa,

nova cenila okolo 200 gold., se prodá za 120 gold.
z mizico vred. (230—2)

Več se izve iz prijaznosti pri gosp. Karel Kau-
šku, trgovcu na dunajske cesti v Ljubljani.

Razglas.

Podpisano županstvo daje s tem na znanje, da
je visoka c. kr. deželna vlada v Ljubljani, na našo
prošnjo po dopisu dné 28. svečana 1879 št. 1543 nam
dovolila, da smemo v Hotedersčici napraviti

novi semenj

in sicer 14. rožnika vsakega leta z živino in
z blagom, in ta semenj bo namesto ónega, kateri
je bil do zdaj 10. oktobra vsakega leta.

Ker stoji naša vas prav v pripravnem kraju za
živino skupaj nagnati, torej se občinski zastop prav
uljudno priporoči vsem tistim, kateri imajo živino za
prodati, da bi jo v obilnem številu skupaj prignali,
dve leti se ne bo nič plačila od živine pobiralo.
Tudi se priporoči kupecem, da bi nas ravno tako
v obilnem številu obiskali.

Ob enem se naznanja, da se bo ta semenj uže
letos začel dné 14. rožnika in ónega dné 10. okto-
bra ne bo več.

Županstvo v Hotedersčici,

dné 19. maja 1879.

(243—1)

Korče, župan.

Razglas.

V sredo 21. maja t. l. dopoldne
ob 9. uri se bode

košnja detelje

na njivah pod Tivolijem kosoma v najem
oddala.

Najemniki se vabijo določeni dan ob 9. uri
zjutraj v Latermanov drevored.

Mestni magistrat v Ljubljani,

dné 16. maja 1879. (228—3)

Glavni do-
bitke ev.
400.000
mark.

Naznanilo
sreče.

Dobitke
garantira
država. Prvo
vzdiganje:
11. i 12. junija.

Vabilo na udeležitev dobitnih šans

velike, od hamburgske države garantovane
denarne loterije, v kateri se mora nad

8 milijonov 200.000 mark
gotovo dobiti.

Dobitki te ugodne denarne loterije, ka-
tera ima po načrtu le 86.000 lozov, so sledeči:
Največji dobitke je ev. 400.000
mark.

Premija 250.000 mark	71 po 3000 mark
1 dobitke	217 „ 2000 mark
po 150.000 mark	2 „ 1500 mark
1 „ 100.000 mark	2 „ 1200 mark
1 „ 60.000 mark	531 „ 1000 mark
1 „ 50.000 mark	673 „ 500 mark
2 „ 40.000 mark	950 „ 300 mark
2 „ 30.000 mark	65 „ 200 mark
5 „ 25.000 mark	100 „ 150 mark
2 „ 20.000 mark	24650 „ 138 mark
12 „ 15.000 mark	1400 „ 124 mark
1 „ 12.000 mark	70 „ 100 mark
24 „ 10.000 mark	7300 „ 94 in 67
5 „ 8.000 mark	mark
2 „ 6.000 mark	7850 „ 40 in 20
54 „ 5.000 mark	mark
6 „ 4.000 mark	

kateri se bodo v malo mesecih v 7 oddelkih
gotovo odločili.

Prvo vzdiganje dobitkov je uradno na
11. in 12. junija t. l.

nastavljeno, ter stane

cel originalni loz le 3 gld. 40 kr.,
pol original. loza le 1 gld. 70 kr.,
četrť original. loza le 85 kr.,

ter te od države garantovane originalne loze
(ne prepovedane promese) proti frankovanej
poslatvi svote tudi v najoddaljenejše kraje
razpošiljam.

Vsak udeleženec dobí zraven originalnega
loza tudi originalni črtež z državnim grbom
zastonj, ter se mu takoj po vzdigovanji do-
bitkov nezahtevano pošlje uradni listek vzdig-
nenih števil.

Izplačevanje in razpošiljanje dobitkov
izvršujem direktno jaz interesentom točno in z
najbolj strogo tajnostjo.

Naročila izvršujejo se najlaglje po
poštnem povzetju.

Naj se tedaj naročila zaupno pošljejo
na

Samuel Heckscher senr.,

Banquier und Wechsel-Comptoir
in Hamburg. (198—7)

WASSERDICHTER
ZELTSTOPPE-REGENMÄNTEL
DECKTÜCHER
empfehlen die
Wienerberg-Landgut-Fabriksniederlage
MUELSINGER & SÖHNE WIEN.

Solide Firmen als Vertreter erwünscht.

(195—247)

Deželno gledišče v Ljubljani.

V sredo dné 21. maja zvečer točno ob 8. uri

predzadnja velika predstava

Teatra-Caperta,

Po vsem nov fizikalichen program. — V prvič: *The Fakir in v*
zraku viseča vila. Nove svetovne slike, kakor tudi zadnjikrat:
(242) *trojni čudoviti vodomet*.

V četrtek dné 22. maja popoldne ob 4. uri in zvečer ob 8. uri
nepreklicljivo zadnjikrat dve predstavi v slovo.

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.